

ת"פ 45595/03/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד מורסי

בית משפט השלום בעכו

04 נובמבר 2014

ת"פ 45595-03-14 מדינת ישראל נ' מורסי(עציר)

כב' השופט זיאד סאלח, סגן הנשיא

המאשימה: מדינת ישראל
נגד: מוחמד מורסי (עציר)
הנאשם:

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גל ירדן

הנאשם: הובא

הסניגור: עו"ד אביב רונן - סניגור ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירה של חבלה כשהעבריין מזויין, עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין, ביחד עם סעיף 334 לחוק העונשין.

עולה מכתב האישום כי ביום 14/3/14, בעיר עכו, תקף הנאשם בצוותא עם אחר, את המתלונן, באופן שאחז בחפץ דמוי אגרופן והחל לדקור עמו את המתלונן בכל חלקי גופו.

כתוצאה ממעשיו הנ"ל של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות שונות, לרבות חתכים בקרקפת, פצע בחזה וכן חבלות בגפיים ובגינם נזקק המתלונן לטיפול רפואי בביה"ח, לרבות תפירת פצעים וקליפסים.

תחילה הנאשם כפר באמור בכתב האישום, אך בישיבת ההוכחות הקבועה, שבה המתלונן לא מצא לנכון להתייזב, אף שהוזמן כדין, החליט הנאשם, באמצעות הסניגור להודות בכתב האישום כמות שהוא.

עמוד 1

הנאשם הינו כבן 18.5, כך שעניינו הופנה לקבלת תסקיר מבחן בטרם טיעונים לעונש.

אכן שירות המבחן הגיש תסקיר, אשר בו סקר את נסיבותיו של הנאשם, כמו גם נסיבות ביצוע העבירה על ידו, קבע כי הנאשם גדל בעזובה חברתית ובסביבה אנטי סוציאלית, כאשר הוא סבל מחסך חברתי, גם העדר לימודים.

שירות המבחן ציין כי קיימת סבירות להישנות העבירות האלה על ידי הנאשם, כאשר הנאשם לא הביע כל נזקקות טיפולית ומכאן ביקש שירות המבחן להשית על הנאשם עונש שיציב לו גבולות ויבהיר לו מה מותר ומה אסור.

כן שירות המבחן ביקש והמליץ לכלוא את הנאשם באגף המיועד לטיפול באלימות וזאת על מנת לאפשר לו בכל זאת להפיק לקחים, להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב, בהם הדגיש את הערך החברתי שנפגע ובהם ביקש לקבוע מתחם ענישה של מאסר של 10 חודשים ועד 30 חודש ובצד זה ענישה נוספת של מאסר על תנאי וכן גם פיצוי למתלונן וקנס.

מנגד הסניגור ביקש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי הוא בחר להודות מבלי לשמוע ראיות וכן כי המשפחה עושה ניסיונות על מנת להשלים בין המתלונן לבין הנאשם.

אכן העבירה שבוצעה על ידי הנאשם הינה עבירה חמורה, כאשר הנאשם ללא רחם נטל אגרופן והחל באמצעותו לדקור את המתלונן על חלקי גופו השונים.

אך למזל כולנו החבלות שנגרמו למתלונן אינם מהוות חבלה חמורה והנאשם שוחרר מביה"ח לאחר תקופת אישפוז קצרה של מס' שעות.

כן אקח בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, כפי שהדבר מתחייב מהפסיקה וכן גם את ההודאה, אף כי בישיבת ההוכחות כאמור המתלונן לא התייצב למסירת עדות.

יחד עם זאת אין מקום שלא לגזור על הנאשם מאסר בפועל, זאת במיוחד כאשר לחובתו מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהושתו עליו עת היה קטין.

בשכלול כל הנתונים, לרבות הערך החברתי שנפגע וכן נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם, אני קובע כי מתחם הענישה הראוי הוא בן 10 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר ובצד זה מרכיב של מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלונן.

לפיכך ולאור נסיבותיו של הנאשם, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, החל מיום מעצרו - 16/3/14.

- אני מפעיל מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהושתו על הנאשם במסגרת תיק פלילי 13405-08-12, כאשר חודשיים ירוצו במצטבר וחודשיים אחרים ירוצו בחופף.

לפיכך הנאשם ירצה 12 חודשי מאסר, החל מיום 16/3/14.

- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בה הורשע בתיק זה או כל עבירת אלימות אחרת מסוג פשע, ויורשע עליה בדיון.

- אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסך של 4,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד על ידי הנאשם בקופת ביהמ"ש תוך 4 חודשים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י"א חשוון
תשע"ה, 04/11/2014 במעמד
הנוכחים.
זיאד סאלח, סגן נשיא**

המזכירות תסרוק מוצגים שהוגשו במסגרת ישיבת היום.